

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A. - K., spol. s r. o., H.**, IČO X., zastúpeného JUDr. J. P., advokátom, P., proti žalovanému **P. P., N.**, IČO X., zastúpenému JUDr. D. L., PhD., advokátkou, B., **o zaplatenie 76 809,20 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. 8Cb/142/2008, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31. júla 2012 č. k. 16Cob/182/2010-259, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo dňa 13. 07. 2010 č. k. 8Cb/142/2008-195 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 76 707,45 eur s úrokom z omeškania zo sumy 622,39 eur vo výške 13% ročne od 11. 06. 2005 do 13. 10. 2005, zo sumy 618,75 eur od 14. 10. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplatenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 460,10 eur vo výške 13% ročne od 15. 06. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 03. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplatenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší, než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 920,20 eur vo výške 13% ročne od 26. 07. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5 % ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009

do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší, než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 690,17 eur vo výške 13% ročne od 30. 08. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 387,87 eur vo výške 13% ročne od 07. 09. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009 vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia, ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 134,24 eur vo výške 13% ročne od 24. 08. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 4 594,33 eur vo výške 13% ročne od 24. 09. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 14.695,68 eur vo výške 13% ročne od 15. 07. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 3.947,49 eur vo výške 13% ročne od 01. 09. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 2 133,04 eur vo výške 13% ročne od 22. 09. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný

úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 143,26 eur vo výške 13% ročne od 07. 10. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 1 878,64 eur vo výške 13% ročne od 28. 09. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 3 816,47 eur vo výške 13% ročne od 08. 10. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 8 465,41 eur vo výške 13% ročne od 08. 10. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 3 145,06 eur vo výške 13% ročne od 08. 10. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 13 691,14 euro výške 13% ročne od 08. 10. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 11. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 1 185,02 eur vo výške 13% ročne od 18. 10. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplattenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková

sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu; zo sumy 15 800,31 eur vo výške 13% ročne od 18. 10. 2005 do 31. 12. 2008, vo výške 12,5% ročne od 01. 01. 2009 do 30. 06. 2009, vo výške 11% ročne od 01. 07. 2009 do 13. 07. 2009 a od 14. 07. 2009 do zaplatenia ročný úrok z omeškania o 10% vyšší než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej súd prvého stupňa zastavil konanie v časti úroku z omeškania vo výške 13% zo sumy 67,78 eur od 11. 06. 2005 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania vo výške 13% zo sumy 30,34 eur od 15. 06. 2005. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi ich priznal vo výške 100%.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za preukázané, že medzi účastníkmi boli uzatvorené viaceré inomínatne zmluvy, ktorých predmetom bolo vykonanie poľnohospodárskych prác a služieb s tým spojených, ktoré vykonal žalobca pre žalovaného. Súd prvého stupňa ustálil, že uvedené zmluvy majú prvky zmluvy o dielo podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že zmluvy boli uzatvorené vždy ústne, pričom rozsah vykonaných prác bol špecifikovaný v jednotlivých faktúrach a v zákazkových listoch, ktoré žalovaný potvrdil. Medzi účastníkmi nebolo sporné vykonanie prác a poskytnutie služieb uvedených vo faktúre č. FV15200032 zo dňa 27. 05. 2005, vystavenej na sumu 690,17 eur so splatnosťou 10. 06. 2005 (nezaplatená zostala časť faktúry vo výške 622,39 eur); č. FV15200034 zo dňa 31. 05. 2005, vystavenej na sumu 460,10 eur so splatnosťou 14. 06. 2005; č. FV15200038 zo dňa 11. 07. 2005, vystavenej na sumu 920,20 eur so splatnosťou 25. 07. 2005; č. FV152000SO zo dňa 15. 08. 2005 vystavenej na sumu 690,17 eur so splatnosťou 29. 08. 2005; č. FV15200054 zo dňa 23. 08. 2005, vystavenej na sumu 387,87 eur so splatnosťou 06. 09. 2005; č. FV15300255 zo dňa 09. 08. 2005, vystavenej na sumu 134,24 eur so splatnosťou 23. 08. 2005; č. FV 15300303 zo dňa 06. 09. 2005, vystavenej na sumu 4 594,34 eur so splatnosťou 23. 09. 2005; č. FV15300334 zo dňa 21. 09. 2005, vystavenej na sumu 2 133,04 eur so splatnosťou 21. 09. 2005; č. FV15300339 zo dňa 22. 09. 2005, vystavenej na sumu 143,26 eur so splatnosťou 06. 10. 2005; č. FV15300348 zo dňa 27. 10. 2005, vystavenej na sumu 1 878,64 eur so splatnosťou 28. 09. 2005; č. FV15300376 zo dňa 03. 10. 2005, vystavenej na sumu 1 185,02 eur so splatnosťou 17. 10. 2005; č. FV15400123 zo dňa 03. 10. 2005, vystavenej na sumu

15 800,31 eur so splatnosťou 17. 10. 2005. Súd prvého stupňa preto konštatoval, že žalovaný vykonanie prác a poskytnutie služieb žalobcom, špecifikovaných v uvedených faktúrach a v zákazkových listoch, pripojených k faktúram nenamietal, pričom nenamietal ani rozsah vykonaných prác, preto ďalej ustálil, že žalobca práce uvedené vo faktúrach vykonal v rozsahu, ako je uvedené v týchto faktúrach. Pokiaľ sa týka ceny za vykonanie prác, tak súd prvého stupňa poukázal na to, že žalovaný túto nenamietal a ustálil, že hodnota vykonaných prác, ktoré neboli žalovaným zaplatené, predstavuje sumu 28 949,58 eur.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že pokiaľ žalovaný namietal uzatvorenie zmlúv so žalobcom, predmetom ktorých bolo vykonanie prác, vyúčtovaných faktúrou č. FV15300372 zo dňa 30. 09. 2005, vystavenej na sumu 3 816,47 eur so splatnosťou 07. 10. 2005; č. FV15300373 zo dňa 30. 09. 2005, vystavenej na sumu 8 465,41 eur so splatnosťou 07. 10. 2005; č. FV15300374 zo dňa 30. 09. 2005, vystavenej na sumu 3 145,05 eur so splatnosťou 07. 10. 2005; č. FV15300375 zo dňa 30. 09. 2005, vystavenej na sumu 13 691,39 eur so splatnosťou 07. 10. 2005, s poukazom na to, že predmetné práce žalobca vykonal pre spoločnosť T., s. r. o. a poukázal na to, že žalobca tieto práce najskôr fakturoval tejto spoločnosti a až neskôr tieto faktúry spoločnosti T., s. r. o., dobropisoval a následne fakturoval žalovanému, tak s touto argumentáciou sa súd prvého stupňa nestotožnil a uviedol, že žalobca v konaní preukázal vznik záväzkového vzťahu k vyššie uvedeným faktúram medzi žalobcom a žalovaným a poukaz na zmluvu o vykonaní prác a služieb zo dňa 29. 07. 2005 č. 62/2005, v ktorej zmluve ako dodávateľ je uvedený žalobca a odberateľ spoločnosť T. B., bez ďalšieho neznamena, že žalobca práce pre žalovaného nevykonal. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na svedeckú výpoveď Ing. S., ktorá pracovala u žalovaného vo funkcii agronóm a ktorá potvrdila, že žalobca vykonal práce uvedené vo faktúre č. 15300372 - zákazkový list č. 276 zo dňa 09. 08. 2005 a č. 15300373 - zákazkový list č. 277 a č. 15300374, prílohou ktorej bol zákazkový list termínu zhotovenia 13. a 14. 07. 2005; 11. a 12. 07. 2005 a termínu zhotovenia 15. a 16. 07. 2005. Svedkyňa taktiež potvrdila, že na zákazkových listoch potvrdzovala množstvo vykonanej práce pre žalovaného a v takomto prípade práce zo strany žalobcu vždy boli vykonané.

Ďalej súd prvého stupňa zdôraznil, že vykonanie prác žalobcom pre žalovaného prostredníctvom spoločnosti B., s. r. o., uvedených vo faktúre č. FV15300375 zo dňa

30. 09. 2005, mal súd preukázané výpoved'ou svedka Stanislava Stehlíka, konateľa tejto spoločnosti, ktorý potvrdil vykonanie prác s kombajnom pre žalovaného.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa ďalej za preukázané, že žalobca má voči žalovanému pohľadávku vzniknutú titulom nezaplatenia odmeny zo zmluvy o postúpení pohľadávky č. 50/2005 zo dňa 17. 08. 2005 vo výške 3 947,49 eur, pričom predmetom postúpenia boli pohľadávky voči spoločnosti T., s. r. o. a titulom nezaplatenej odplaty zmluvy o postúpení pohľadávky č. 28/2005 zo dňa 30. 06. 2005, ktorú uzatvoril žalovaný ako postupník a žalobca ako postupca, pričom predmetom postúpenia boli pohľadávky voči spoločnosti T., s. r. o., vo výške 14 695,68 eur s tým, že účastníci mali dohodnutú odplatu za postúpenie pohľadávky vo výške 14 695,68 eur. Súd prvého stupňa zdôraznil, že žalovaný vznik týchto pohľadávok nenamietal.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia taktiež uviedol, že pokiaľ sa žalovaný bránil zánikom vyššie uvedených pohľadávok na základe započítania zo dňa 18. 05. 2006, tak podľa jeho názoru započítaním zanikla pohľadávka žalobcu voči žalovanému len vo výške 3,63 eur, ktorá pohľadávka vznikla titulom vydávania obedov. Na ďalšiu tvrdenú pohľadávku vo výške 37 652,14 eur súd prvého stupňa neprihliadol, pretože žalovaný nepreukázal, že mal pohľadávku v uvedenej výške titulom nájomného voči žalobcovi. Súd prvého stupňa na pohľadávku žalovaného titulom postúpenej pohľadávky od spoločnosti T., s. r. o., ktorá mala vzniknúť za nájom stroja Kemper za obdobie mesiacov marec až august 2005 taktiež neprihliadol, pretože žalovaný nepreukázal rozsah užívania stroja žalobcom tak, ako to tvrdil a súd prvého stupňa zdôraznil, že túto pohľadávku si žalovaný uplatnil v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 3Cb/67/2008, ktorý návrh bol podaný dňa 21. 02. 2006.

V závere rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na to, že žalobca preukázal, že má voči žalovanému pohľadávku v sume 76 706,44 eur, a preto žalovaného k tejto sume aj zaviazal a vzhľadom k tomu, že žalovaný preukázal zánik pohľadávky vo výške 3,63 eur, v tejto časti žalobu zamietol. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 536 ods. 1, 2, 3 Obchodného zákonníka, § 537 ods. 1, 2, § 546 ods. 1, § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, § 529 ods. 1, § 37 ods. 1 a § 580 Občianskeho zákonníka. Priznané úroky z omeškania súd prvého stupňa odôvodnil podľa ust. § 365 a § 369 ods. 1 Obchodného

zákonníka, keď mal za preukázané, že žalovaný sa dostal do omeškania, keď riadne a včas nesplnil svoj záväzok. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 3 O. s. p. Žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, pretože mal v konaní neúspech len v pomerne nepatrnej časti, za použitia § 151 ods. 7 O. s. p.

Na odvolanie žalovaného v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené a výroku o náhrade trov konania, odvolací súd napadnutým rozhodnutím rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. S poukazom na ust. § 219 ods. 1, ods. 2 O. s. p. sa odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvého stupňa a zdôraznil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami uvedenými v § 132 O. s. p. a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď zaviazal žalovaného k zaplateniu 76.707,45 eur s príslušenstvom, pretože žalobca preukázal záväzkový vzťah so žalovaným a preukázal vykonanie prác. Túto skutočnosť žalovaný pred súdom prvého stupňa ani v odvolaní nespochybnil. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym názorom súdu prvého stupňa, že žalovaný nepreukázal, že má voči žalobcovi započítania hodné pohľadávky, s výnimkou pohľadávky vo výške 3,36 eur. V tomto smere žalovaný neunesol dôkazné bremeno a súd prvého stupňa tak, ako aj odvolací súd, okrem sumy 3,36 eur nemohol na započítanie pohľadávky prihliadnuť. V odvolacom konaní žalovaný neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktorými by sa súd prvého stupňa nebol vysporiadal. Práve naopak, zotrval na pôvodných tvrdeniach. Odvolací súd konštatoval, že súd prvého stupňa sa dôkladne zaoberal všetkými tvrdeniami a dôkazmi produkovanými účastníkmi konania a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Napadnutému rozsudku niet čo vytknúť a odvolací súd na jeho odôvodnenie v podrobnostiach odkázal. Vzhľadom na vyššie uvedené rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie odôvodnené v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p. Mal za to, že jeho započítacia pohľadávka je opodstatnená, pretože predstavuje polovicu nájomného, resp. platby za užívanie hospodárskeho dvora B.. Zdôraznil, že medzi účastníkmi konania nebola uzavretá písomná nájomná zmluva, avšak nájomná zmluva bola uzavretá ústne, presnejšie konkludentne samotným užívaním dvora žalobcom. Z uvedeného dôvodu podľa žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu, ktorý užíval predmetný hospodársky dvor v období od februára do septembra 2005. Podľa

žalovaného, súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie, keď neprihliadol pri svojom rozhodovaní na skutočnosť, ktorá nebola medzi účastníkmi sporná, a to že od 01. 02. 2005 sa spoločnosť T., s. r. o. fakticky rozdelila. Žalovaný dodal, že súd prvého stupňa neprihliadol na ním tvrdené skutočnosti, že zamestnanci žalobcu v uvedenom období chodili do práce na dvor do B., kde riadne užívali nebytové priestory ako kancelárie, šatne, toalety, výkon práce realizovali nielen prácami na poľnohospodárskych strojoch, ktoré boli garážované a parkované v B., ale aj ich opravami a údržbou v týchto priestoroch. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že žalobca užíval hospodársky dvor B. po vystúpení zo spoločnosti T., s. r. o., kde bol 50% spoločníkom v takom istom rozsahu, ako počas svojho pôsobenia v tejto spoločnosti, a to až do septembra 2005. Na základe dohody medzi T., s. r. o., a žalobcom, sa žalobca zaviazal prispievať v polovičnej výške na nájomné. Súd prvého stupňa však podľa žalovaného nepovažoval alikvótnu čiastku nájomného za oprávnené vyúčtovanie, napriek tomu, že výška nájmu bola dohodnutá spoločnosťou T., s. r. o., v čase, keď žalobca v nej pôsobil a predmetnú výšku nájmu akceptoval ako obvyklú, ktorá sa prenajímateľovi riadne uhrádzala. Žalovaný preto zdôraznil, že v danom prípade sa nejednalo o nový užívací vzťah, ale o pokračovanie v užívaní za podmienok, ktoré boli medzi účastníkmi známe z pôsobenia v spoločnosti T., s. r. o. a tieto podmienky sa nezmenili. Preto ďalšie užívanie priestorov hospodárskeho dvora v B. žalobcom po jeho vystúpení z firmy T., s. r. o., a to až do septembra 2005, je podľa žalovaného potrebné považovať za konkludentné akceptovanie podmienok nájmu a prejav vôle zotrvať za týchto podmienok v nájme so svojím 50% podielom. Tieto skutočnosti pri rozhodovaní súd prvého stupňa, podľa názoru žalovaného, nezobral do úvahy a nesprávne posúdil užívací vzťah hospodárskeho dvora v B. zo strany žalobcu.

Žalovaný v podanom dovolaní ďalej uviedol, že suma 7 813,45 eur (fa č. 97046) predstavuje refundáciu leasingových splátok za obdobie, po ktoré žalobca mal vo svojej držbe stroj Kemper. Podľa žalovaného, sám žalobca potvrdil držbu predmetného stroja v období mesiacov 9 - 12 roku 2005, i keď mu tento stroj nepatrilo a zadržoval ho proti vôli žalovaného. Aj v tomto prípade podľa žalovaného, súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil, nakoľko výška leasingových splátok, ktoré boli žalovaným uhrádzané a uplatnené voči žalobcovi ako nájomné, predstavuje minimálne škodu, ktorú žalobca spôsobil žalovanému. Žalovaný má za to, že právnu kvalifikáciu uplatňovaného nároku má vykonať

súd, preto nesprávne označený titul uplatneného nároku nemôže byť dôvodom na jeho popretie.

Ďalej zdôraznil, že žiadnym spôsobom nerozširoval rozsah ani dôvody odvolania, iba v odvolaní uvedené dôvody spresňoval, nakoľko mal za to, že súd prvého stupňa ich nesprávne pochopil a nevyvodil z nich správne logické súvislosti. Odvolací súd v napadnutom rozsudku sa však podľa žalovaného jeho podaním zo dňa 07. 10. 2010 vôbec nezaoberal a svoje rozhodnutie odôvodnil na strane 7 v rozpore s predmetným podaním, ktoré žiadnym spôsobom nevyhodnotil. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhuje, aby dovolací súd zrušil rozsudky súdov oboch stupňov a zároveň rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

Žalobca vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že sa nestotožňuje s týmto dovolaním, pretože všetky dôvody uvádzané žalovaným nezodpovedajú zistenému stavu veci. Zdôraznil, že v konaní je nepochybne preukázané, že žalovaný nezaregistroval skutočnosť, že k upresneniu jeho odvolania bolo doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom vyjadrení žalobca poukázal na nepravdivosť a účelovosť tvrdenia žalovaného ohľadom povinnosti platiť nájomné za užívanie nebytových priestorov zo strany žalobcu. Dodal, že má vedomosť o tom, že žiadny zástupca žalovaného, t. j. žiadny člen predstavenstva a ani právny zástupca žalovaného, do času kedy bol verejne vyhlásený napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nenahliadol do spisu. Podľa žalobcu z tohto dôvodu, žalovaný nemal žiadnu vedomosť o jeho vyjadrení a doplnení dôkazov pre dané konanie. V nadväznosti na rozhodnutie odvolacieho súdu žalobca uviedol, že medzi ním a žalovaným nebola uzavretá žiadna zmluva o nájme nebytových priestorov v k. ú. B., pričom k uzavretiu takejto zmluvy nebol žiadny dôvod. K dovolaciemu dôvodu nezrozumiteľnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, žalobca poukázal na to, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval súd podľa ust. § 151 ods. 7 O. s. p. a v tejto časti je podľa žalobcu dotknuté rozhodnutie zrozumiteľné, resp. tento dovolací dôvod je nedôvodný. Rovnako nedôvodný je podľa žalobcu aj dovolací dôvod súvisiaci s údajným nesprávnym posúdením refundácie lízingových splátok za stroj Kemper. Žalobca mal za to, že v konaní pred súdom prvého stupňa bolo dostatočne preukázané, že z jeho strany nebol žiadny dôvod k tomu, aby akýmkoľvek spôsobom refundoval lízingové splátky za daný stroj. Podľa žalobcu sa v konaní preukázala aj tá skutočnosť, že suma uvádzaná žalovaným vo výške 7 813,45 eur je účelovo

vytvorená a v tejto sume bola dva razy započítaná DPH. Preto je podľa žalobcu zrejmé, že nie je vo veci daný žiadny dovolací dôvod, ako ani dôvod pre odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného v celom rozsahu zamietol a priznal mu náhradu trov konania vo výške 2 416,24 eur.

Žalovaný vo stanovisku k vyjadreniu žalobcu, ktoré stanovisko označil ako doplnenie svojho dovolania uviedol, že žalobca podal voči žalovanému tri návrhy. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 238 219,-- Sk s príslušenstvom v konaní vedenom pod sp. zn. 9Rob/9/2006 na Okresnom súde Senica, predmetná vec sa následne viedla na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8Cb/142/2008. Ďalej sa domáhal zaplatenia sumy 561 444,-- Sk s príslušenstvom v konaní vedenom pod sp. zn. 9Rob/10/2006 na Okresnom súde Senica, predmetná vec sa následne viedla na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8Cb/143/2008. Žalobca sa napokon domáhal aj zaplatenia sumy 1 514 091,-- Sk s príslušenstvom v konaní vedenom pod sp. zn. 8Rob/10/2006 na Okresnom súde Senica, táto vec sa neskôr viedla na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8Cb/144/2008. Uznesením prvostupňového súdu zo dňa 01. 06. 2009 súd spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 8Cb/143/2008 a 8Cb/144/2008 s vecou pod sp. zn. 8Cb/142/2008 a ďalej ich viedol pod spoločnou sp. zn. 8Cb/142/2008. Žalovaný zdôraznil, že vecná nesprávnosť a nesprávne právne posúdenie v napadnutých rozhodnutiach súdu prvého stupňa a súdu druhého stupňa je v priznaní nároku žalobcu na zaplatenie poľnohospodárskych prác a služieb špecifikovaných vo faktúre č. 15300372 zo dňa 30. 09. 2005 na sumu 114 975,-- Sk so splatnosťou dňa 07. 10. 2005, faktúre č. 15300373 zo dňa 30. 09. 2005 na sumu 255 029,-- Sk so splatnosťou 07. 10. 2005, faktúre č. 15300374 zo dňa 30. 09. 2005 na sumu 94 748,-- Sk so splatnosťou 07. 10. 2005, faktúre č. 15300375 zo dňa 30. 09. 2005 na sumu 412 467,-- Sk so splatnosťou dňa 07. 10. 2005, v celkovej výške 877 219,-- Sk, teda 29 118,-- eur. Podľa žalovaného súdy nesprávne vyhodnotili vykonané dokazovanie a zaviazali ho na úhradu predmetných prác a služieb duplicitne. Súdy nesprávne vyhodnotili predložené listinné dôkazy a výpovede svedkov, neprihliadli na tvrdené skutočnosti, že práce boli žalobcom vykonávané ako subdodávky pre spoločnosť T., s. r. o., ktorej žalovaný za predmetné práce už zaplatil.

Žalovaný má za to, že žalobca si svoj nárok uplatnil špekulatívne, pričom špekulatívne faktúry preukazujú aj čísla zákazkových listov, ktoré sú totožné s koncovým trojčíslím pôvodných faktúr, ktoré žalobca vystavil spoločnosti T., spol. s r. o. Dodal, že uplatnením

práva na úhradu sporných faktúr voči nemu za subdodávky prác a služieb, ktoré už raz zaplatil vo faktúrach spoločnosti T., s. r. o., je konaním žalobcu v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku.

Žiadosť rozhodnúť o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaný odôvodňuje začatým exekučným konaním, prebiehajúcim na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod č. k. 5Er/1095/2012, v dôsledku ktorého súdny exekútor JUDr. M. K., so sídlom exekučného úradu G., zablokoval účty žalovaného. Žalovaný zdôraznil, že napriek rozhodnutiu o vylúčení menovaného exekútora z vykonávania exekúcie z dôvodu zaujatosti, začatá exekúcia žalovaného paralyzuje vo výkone poľnohospodárskej činnosti a spôsobuje mu škody, ktorých kompenzácie na živých zvieratách pri nedostatku krmív, sú nenapraviteľné. V prípade úspechu si žalovaný uplatňuje nárok na náhradu trov dovolacieho konania, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Podaním, doručeným dovolaciemu súdu 21. mája 2013, vzal žalovaný dovolanie v celom rozsahu späť s tým, že navrhol konanie zastaviť a neuplatnil si náhradu trov konania.

Žalobca listom z 20. mája 2013 oznámil, že v danom konaní si náhradu trov neuplatňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, preto podľa § 243b ods. 5 O. s. p. dovolacie konanie zastavil. O trovách konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a žiadnemu z účastníkov náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

O vrátení súdneho poplatku za dovolanie podľa § 11 ods. 3 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien rozhodne súd prvého stupňa (§ 12 ods. 2).

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 30. mája 2013

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová